

Půjdem spolu

Dalibor Janda

Půjdem spolu, dívko moje, spát,
o hvězdách ti budu povídat.
Svět je velkej, já budu tvůj král
a ty snáň, co jsem si tolik přál.

Na víčka ti padá, padá spánek,
tiše usínáš,
já však nespím, obcházím tvůj zámek
z peřin, jak tvůj pláč, jak tvůj pláč.

Ráno smutný, musím, lásko, jít,
odcházím a ty se budeš mít.
Kolik tváří na tebe září,
když se kolem sebe podíváš.

Ale osud lidí každý sám řídí,
tak se holka snaž,
první psaní v srdci vyzvání,
vždyť si vzpomínáš, vzpomínáš.

Já však nespím, ty se vysmíváš,
jiného už dlouho možná máš,
člověk cítí, že se ho štítí,
dívka, s kterou chodil z lásky spát.

Ale žádný řád není napořád,
Dobré musíš vzít,
Až tě potká v životě smůla,
klidně holka přijď, klidně přijď.

Potom půjdem spolu zase, dívko spát,
o hvězdách ti budu povídat,
svět je velkej, já budu tvůj král
a ty snáň, co jsem si tolik přál...